

Sygn. akt VI GC 1365/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 06 września 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko **T. L. (1)**

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. kosztami procesu obciąża powoda (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. uznając je za uiszczone.

Sygn. akt VI GC 1365/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 lipca 2014 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego T. L. (1) kwoty 20 500 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot: 13 000 złotych za okres od dnia 09 lipca 2014 roku do dnia zapłaty i 7 500 złotych za okres od dnia 23 lipca 2014 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że strony zawarły w listopadzie 2013 roku ustną umowę o wykonanie przez pozwanego prac remontowych, w tym elektrycznych, hydraulicznych i założenia monitoringu, w celu przygotowania lokalu powoda do uruchomienia w nim sklepu z dniem 13 grudnia 2013 roku. Umówione wynagrodzenie w wysokości 49 500 złotych zostało pozwanemu zapłacone przelewami bankowymi w dniach: 05 listopada 2013 roku (w kwocie 15 000 złotych), 27 listopada 2013 roku (w kwocie 15 000 złotych) i 29 listopada 2013 roku (w kwocie 12 000 złotych) oraz gotówką w dniach: 05 grudnia 2013 roku (w kwocie 5 000 złotych) i 23 listopada 2013 roku (w kwocie 2 500 złotych).

Jak wskazał powód, pozwany częściowo nie dokończył prac, a częściowo wykonał je wadliwie. Powód zgłosił pozwanemu usterki dotyczące elektryczności, elektroniki, hydrauliki i estetyki oraz wzywał pozwanego do ukończenia i poprawy prac. Wobec milczenia pozwanego, powód wezwał go pod rygorem odstąpienia od umowy do jej wykonania, a wobec bezskutecznego upływu określonego terminu, od umowy odstąpił i wezwał pozwanego do zapłaty kwoty wyrównującej powstałą w jego majątku szkodę.

Dochodzona pozwem kwota 13 000 złotych stanowi równowartość kosztu doprowadzenia lokalu do stanu zgodnego z umową, a podstawą prawną roszczenia powoda w tym zakresie jest art. 494 k.c. Odrębnym roszczeniem jest żądanie zapłaty kwoty 7 500 złotych, albowiem powód dokonał w dniu 23 lipca 2014 roku w tej wysokości nienależnej płatności na rzecz pozwanego, ze względu na ujawnienie przez pozwanego w rejestrze dłużników informacji o rzekomym zadłużeniu powoda.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 15 września 2014 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 3888/14 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany T. L. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości wskazując, że powód nawet nie uprawdopodobnił, na jakiej podstawie wyliczył kwotę 13 000 złotych. Z kolei żądanie zwrotu kwoty 7 500 złotych jest niezasadne, kwota ta bowiem stanowi resztę należnego mu wynagrodzenia wynikającego z faktury VAT wystawionej przez pozwanego w dniu 10 grudnia 2013 roku. Pozwany wskazał, że prawidłowo i terminowo wykonał wszystkie zleczone prace i co najmniej do dnia 29 grudnia 2013 roku nie były mu zgłaszane żadne uwagi lub zastrzeżenia. W ofercie wstępnej, wynagrodzenie ustalono na kwotę 56 389 złotych brutto. W trakcie prac, powód zlecał pozwanemu kolejne zadania, a z uwagi na ciągłe zmiany projektu, termin otwarcia sklepu przesuwiał się. Pozwany przyznał, że nie wykonał budowy jednej z wiat na zewnątrz lokalu, a to z uwagi na to, że powód zaniechał płatności. W styczniu 2014 roku pozwany otrzymał e-mail od A. H. o zerwaniu umowy z dniem 18 stycznia 2014 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W listopadzie 2013 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zawarł z T. L. (1) prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowo – Usługowa (...) ustną umowę o wykonanie prac remontowych w lokalu w P. w celu przystosowania go do otwarcia w tym miejscu sklepu (...).

Strony wstępnie ustaliły zakres prac i wynagrodzenie na około 60 000 złotych brutto.

W toku wykonywania prac remontowych przez (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na bieżąco zlecał mu dodatkowe zadania, które obejmowały położenie nowych płyt posadzkowych i kafelków w chłodniach, dołożenie płytek, zrobienie izolacji, usunięcie starych regałów, wynoszenie towaru do piwnicy, wykonanie gładzi i malowania, spawania regałów, położenie kabla w korytku, przerobienie zaplecza, wykonanie stołu pod piec i tymczasowego wyciągu nad piecem. Na zewnątrz lokalu dodatkowe prace polegały na wykonaniu wylewki, przygotowaniu podjazdu, założeniu siatek antypoślizgowych i zrobieniu dwóch magazynków na kartony (wykonano jeden).

T. L. (1) zamontował także system monitoringu na terenie sklepu, pomagał mu w tym syn T. L. (2).

zeznania świadka K. L. – protokół skrócony rozprawy z dnia 20 stycznia 2016 roku – k. 248-249 akt (zapis cyfrowy 00:09:16-00:18:23), zeznania świadka M. S. – protokół skrócony rozprawy z dnia 20 stycznia 2016 roku – k. 249-250 akt (zapis cyfrowy 00:18:23-00:38:58), zeznania świadka T. L. (2) – protokół skrócony rozprawy z dnia 20 stycznia 2016 roku – k. 250-251 akt (zapis cyfrowy 00:38:58-00:51:00), zeznania świadka M. T. – protokół skrócony rozprawy z dnia 29 grudnia 2016 roku – k. 367-369 akt (zapis cyfrowy 00:05:08-00:30:18), zeznania świadka K. K. – protokół skrócony rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku – k. 388-389 akt (zapis cyfrowy 00:01:30-00:21:55), zeznania świadka A. H. – protokół skrócony rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku – k. 389-391 akt (zapis cyfrowy 00:21:55-00:54:36), zeznania pozwanego T. L. (1) – protokół skrócony rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku – k. 391-393 akt (zapis cyfrowy 00:54:36-01:30:46)

W czasie prac (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. był zadowolony z efektów pracy T. L. (1). Zgłaszał jedynie drobne zastrzeżenia, w tym dotyczące pomalowania na nowo ściany i wyczyszczenia okien, a T. L. (1) na bieżąco poprawki te wykonywał.

zeznania świadka M. T. – protokół skrócony rozprawy z dnia 29 grudnia 2016 roku – k. 367-369 akt (zapis cyfrowy 00:05:08-00:30:18), zeznania świadka K. K. – protokół skrócony rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku – k. 388-389 akt (zapis cyfrowy 00:01:30-00:21:55), zeznania świadka A. H. – protokół skrócony rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku – k. 389-391 akt (zapis cyfrowy 00:21:55-00:54:36), zeznania pozwanego T. L. (1) – protokół skrócony rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku – k. 391-393 akt (zapis cyfrowy 00:54:36-01:30:46)

T. L. (1) w dniu 06 listopada 2013 roku wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. fakturę VAT numer Z..1/11/2013 na kwotę 15 000 złotych.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. uiścił powyższą należność w dniu 06 listopada 2013 roku.

T. L. (1) w dniu 25 listopada 2013 roku wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. fakturę VAT numer Z..2/11/2013 na kwotę 15 000 złotych.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. uiścił powyższą należność w dniu 27 listopada 2013 roku.

T. L. (1) w dniu 28 listopada 2013 roku wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. fakturę VAT numer Z..3/11/2013 na kwotę 12 000 złotych.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. uiścił powyższą należność w dniu 29 listopada 2013 roku.

T. L. (1) w dniu 10 grudnia 2013 roku wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. fakturę VAT numer Z..1/12/2013 na kwotę 15 000 złotych.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. uiścił T. L. (1) gotówką kwotę 5 000 złotych w dniu 05 grudnia 2013 roku oraz kwotę 2 500 złotych w dniu 23 grudnia 2013 roku.

Tytułem rozliczenia końcowego wykonanych prac T. L. (1) wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. fakturę VAT numer (...) na kwotę 47 097,93 złotych brutto.

faktury VAT – k. 83, 90, 92, 94 akt, potwierdzenie przelewu – k. 91, 93, 95 akt, zeznania pozwanego T. L. (1) – protokół skrócony rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku – k. 391-393 akt (zapis cyfrowy 00:54:36-01:30:46)

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zgłosił T. L. (1) reklamację w zakresie funkcjonowania systemu monitoringu wskazując, że kamery wyświetlają błędną datę oraz nie obejmują swoim zasięgiem wszystkich miejsc.

T. L. (1) zwrócił się z powyższą reklamacją do producenta kamer. W związku z rozwiązaniem umowy z T. L. (1), (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. nie wyraził T. L. (1) zgody na dokonanie jakichkolwiek prac naprawczych przy systemie monitoringu.

zeznania świadka T. L. (2) – protokół skrócony rozprawy z dnia 20 stycznia 2016 roku – k. 250-251 akt (zapis cyfrowy 00:38:58-00:51:00), wydruk wiadomości e-mail – k. 29-30, 32 akt, zeznania pozwanego T. L. (1) – protokół skrócony rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku – k. 391-393 akt (zapis cyfrowy 00:54:36-01:30:46), zeznania świadka K. K. – protokół skrócony rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku – k. 388-389 akt (zapis cyfrowy 00:01:30-00:21:55), zeznania świadka A. H. – protokół skrócony rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku – k. 389-391 akt (zapis cyfrowy 00:21:55-00:54:36)

W dniu 06 stycznia 2014 roku T. L. (1) na prośbę A. H. przesłał mu rozliczenie wskazując, że do zapłaty przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. pozostała jeszcze kwota 7 500 złotych (z faktury zaliczkowej 1/12/2013) oraz kwota 47 098 złotych z faktury końcowej.

wydruk wiadomości e-mail – k. 28 akt

W dniu 18 stycznia 2014 roku A. H. wysłał T. L. (1) wiadomość e-mail z informacją o uzgodnieniu z B. C. – prezesem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. decyzji o zakończeniu współpracy z T. L. (1).

W dniu 20 stycznia 2014 roku A. H. zażądał od T. L. (1) protokołów pomiaru poprawności wykonania instalacji elektrycznej, telekomunikacyjnej i wizyjnej.

W odpowiedzi na powyższe T. L. (1) wskazał, że nie wykonywał instalacji elektrycznej (wykonał jedynie drobne przeróbki) i telekomunikacyjnej.

wydruk wiadomości e-mail – k. 31, 96, 97 akt

Pismem z dnia 25 czerwca 2014 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wezwał T. L. (1) do zakończenia prac w terminie do dnia 07 lipca 2014 roku, pod rygorem odstąpienia od umowy.

Pismem z dnia 08 lipca 2014 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. odstąpił od umowy o dzieło i wezwał T. L. (1) do zwrotu kwoty 49 500 złotych tytułem zwrotu wypłaconego już wynagrodzenia oraz kwoty 13 000 złotych tytułem zwrotu poniesionej szkody.

wezwanie do zakończenia wykonywania prac wraz z dowodem nadania – k. 14-15 akt, odstąpienie od umowy wraz z dowodem nadania – k. 16-17 akt

T. L. (1) zlecił windykację należnego mu wynagrodzenia w kwocie 7 500 złotych. Wobec bezskuteczności podjętych czynności, na wniosek (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. została wpisana do Krajowego Rejestru Długów.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. (...) uiszczył T. L. (1) kwotę 7 500 złotych tytułem pozostałej części wynagrodzenia wynikającego z faktury VAT numer Z..1/12/2013 w dniu 23 lipca 2014 roku, celem uniknięcia przymusu związanego z wpisem do Krajowego Rejestru Długów, z zastrzeżeniem zwrotu uiszczonych kwoty.

potwierdzenie przelewu – k. 40 akt raport – k. 35-36 akt, zlecenie windykacji wierzytelności – k. 24 akt, wezwanie do usunięcia wpisu z Krajowego Rejestru Długów (...) S.A. wraz z dowodem nadania – k. 18-19 akt, wezwanie do zapłaty przed postępowaniem sądowym i egzekucją komorniczą – k. 22 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Sąd nie oparł się na przedłożonych przez pozwanego zestawieniach w postaci wstępnej wyceny prac w delikatesach (...) (k. 85 akt) i kosztorysie ofertowym (k. 86-87 akt), nie zostały one bowiem opatrzone jakimkolwiek podpisem, nie były więc dokumentem w rozumieniu przepisów k.p.c., wobec czego Sąd przyznał im wyłącznie walor twierdzeń strony stanowiącej uzasadnienie jej stanowiska w sprawie. Sąd odmówił także wiarygodności przedłożonemu przez pozwanego T. L. (1) rozliczeniu i zestawieniu prac wykonanych na zlecenie powoda, mając na uwadze, że jako dokument prywatny nie korzysta on z domniemania prawdziwości zawartych w nim twierdzeń, zaś wobec kwestionowania wysokości wynagrodzenia należnego pozwanemu, dokument ten nie mógł stanowić podstawy ustalenia powyższych okoliczności.

Sąd nie oparł się także na przedłożonych przez pozwanego (a stanowiących załączniki złożone przez powoda do sprzeciwu w sprawie o sygn. akt V GNC 3209/14 rozpoznawanej przez Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w przedmiocie zapłaty na rzecz T. L. (1) pozostałej części wynagrodzenia) dokumentach w postaci sprawozdania z przeprowadzonych prób, badań i pomiarów instalacji i urządzeń elektrycznych (k. 208-223 akt), albowiem zgodnie

z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 1998 roku (sygn. akt I CKN 922/97, Lex numer 50754) pisemna ekspertyza złożona do akt sprawy nie ma charakteru dowodu z opinii biegłego sądowego, gdyż Sąd nie wydał uprzednio postanowienia w przedmiocie dopuszczenia tego dowodu, nie wyznaczył osoby uprawnionej do wykonania opinii i nie określił jej przedmiotu i granic, w jakich ma się ona wypowiedzieć. Takiej ekspertyzie przysługuje więc wyłącznie walor twierdzeń strony stanowiąc uzasadnienie jej stanowiska w sprawie.

Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych i istotnych okoliczności.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność wadliwości prac wykonanych przez pozwanego oraz kosztu doprowadzenia ich do stanu zgodnego z umową (k. 299 akt), albowiem powód, mimo zobowiązania, nie uiścił zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego.

Sąd oddalił również wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka P. K. (k. 299 akt), albowiem powód, mimo zobowiązania, nie wskazał aktualnego adresu zamieszkania tego świadka.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 13 lutego 2017 roku Sąd pominął dowód z przesłuchania powoda, albowiem osoby uprawnione do jego reprezentowania, nie stawiły się bez usprawiedliwienia, mimo prawidłowego wezwania.

Ustalając stan faktyczny w spornym zakresie Sąd oparł się na dowodach z zeznań świadków: K. L., M. S., T. L. (2), M. T., K. K. i A. H., a także na zeznaniach pozwanego T. L. (1).

Oceniając zeznania świadka K. L. Sąd uznał je za wiarygodne w zakresie, w jakim świadek wskazywała na zakres prac wykonywanych przez pozwanego, przy czym Sąd zważył, że świadek nie znała zakresu łączącej strony umowy, w tym zakresu prac umówionych.

Odnosząc się do zeznań świadka M. S., Sąd oparł się na nich w zakresie, w jakim świadek wskazywał, że strony jedynie wstępnie ustaliły zakres prac, jakie miały być wykonane w sklepie w P. oraz, że w toku tych prac powód zlecał pozwanemu wykonanie prac dodatkowych i nie zgłaszał żadnych uwag, czy zastrzeżeń co do prac już wykonanych, co znalazło potwierdzenie także w zeznaniach innych świadków. Sąd miał przy tym na uwadze, że świadek ten uczestniczył razem z pozwanym w ustalaniu warunków umowy z B. C., a zatem miał bezpośrednio wiedzę w tym zakresie.

Sąd za wiarygodne uznał także zeznania świadka T. L. (2) w zakresie, w jakim świadek ten potwierdził, że powód zgłosił pozwanemu reklamację odnośnie funkcjonowania systemu monitoringu wskazując, że kamery wyświetlają błędną datę. Świadek wskazał, że zwrócił się z powyższą reklamacją do producenta kamer, ale w związku z rozwiązaniem umowy z pozwanym, nie uzyskał on od powoda zgody na dokonanie jakichkolwiek prac naprawczych przy systemie monitoringu. Oceniając moc dowodową zeznań tego świadka Sąd miał na uwadze, że jako osoba bliska dla pozwanego (syn), świadek ten był niewątpliwie zainteresowany w korzystnym dla pozwanego rozstrzygnięciu sprawy, jednakże okoliczność ta sama w sobie nie może prowadzić do zdyskredytowania zeznań tego świadka, tym bardziej, że w zakresie braku uwag i zastrzeżeń co do prac pozwanego (poza systemem monitoringu) znalazły one potwierdzenie w zeznaniach pozostałych świadków.

Oceniając natomiast zeznania świadka M. T., Sąd oparł się na nich w zakresie, w jakim świadek wskazywał na zakres prac, jakie wykonywał na terenie sklepu w P. oraz odnośnie braku jakichkolwiek zastrzeżeń co jakości prac już wykonanych.

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał także zeznania świadka K. K. – kierownika sklepu, w którym były prowadzone prace. Świadek ten wskazała na zakres prac, jakie wykonywał tam pozwany, a także na okoliczność dotyczącą konieczności ponownego pomalowania przez niego ścian. Odnośnie natomiast przełożenia płytek, świadek wskazała, że było to spowodowane zmianą koncepcji, zaś w przypadku nie działającego odpływu na dziale mięsny, którą to awarię usunął

A. H., świadek nie posiadała wiedzy, czy te prace hydrauliczne w ogóle wykonywał pozwany. Nadto świadek nie potrafiła wskazać okoliczności i przyczyny, dla której wzywany był elektryk, wskazała jedynie, że „trzeba było chyba zmienić lampy, bo regały szły w inną stronę”.

Również za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka A. H. – przedstawiciela powoda, który potwierdził, że nie działał prawidłowo monitoring, co próbował naprawić syn pozwanego, a także, że zaszła konieczność udroźnienia odpływu, przy czym – poza wylewaniem się wody z urządzeń chłodniczych na posadzkę w sklepie (co świadek usunął), nie było więcej usterek. Jednocześnie za nie mające potwierdzenia w zgromadzonych dowodach Sąd uznał zeznania świadka dotyczącego wypadnięcia lufy ze ściany postanowionej przez pozwanego.

Dokonując rekonstrukcji stanu faktycznego, Sąd oparł się także na zeznaniach pozwanego T. L. (1), który bardzo obszernie i szczegółowo opisał wszystkie znane sobie okoliczności sprawy, w szczególności okoliczności zawarcia umowy, ustalenia z powodem jedynie wstępnego zakresu prac i wynagrodzenia za te prace w kwocie około 60 000 złotych brutto oraz wykonywania innych prac dodatkowych, a także, że nie zgłaszano mu żadnych uwag co do poprawności wykonanych prac, poza listą usterek przesłanych mu mailem w styczniu 2014 roku.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego T. L. (1) kwoty 20 500 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od poszczególnych wskazanych w pozwie kwot, wskazując, że dochodzona pozwem kwota 13 000 złotych stanowi równowartość kosztu doprowadzenia lokalu do stanu zgodnego z umową, a podstawą prawną roszczenia powoda w tym zakresie jest art. 494 k.c. Odrębnym roszczeniem jest żądanie zapłaty kwoty 7 500 złotych, albowiem powód dokonał w dniu 23 lipca 2014 roku w tej wysokości nienależnej płatności na rzecz pozwanego, ze względu na ujawnienie przez pozwanego w rejestrze dłużników informacji o rzekomym zadłużeniu powoda.

Poza sporem pozostawało, że w listopadzie 2013 roku strony niniejszego procesu zawarły ustną umowę o wykonanie przez pozwanego T. L. (1) na rzecz powoda prac remontowych w lokalu usługowym w P., w którym powód miał prowadzić sklep. Niesporne było także, że tytułem wynagrodzenia powód wypłacił pozwanemu łącznie kwotę 57 000 złotych, jak również, że powód zgłaszał pozwanemu po zakończeniu robót zastrzeżenia co do działania monitoringu i instalacji elektrycznej, wreszcie niesporne było także, że powód złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy.

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar dowodu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 03 października 1969 roku w sprawie o sygn. akt II PR 313/69 (OSNC 1970, nr 9, poz. 147) na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów przemawiających za zasadnością jego roszczenia. W razie zaś sprostania przez powoda ciężącemu na nim obowiązki, na stronie pozwanej spoczywa wówczas ciężar udowodnienia ekscypcji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1982 roku, sygn. akt I CR 79/82, Lex nr 8416).

Zgodnie zaś z orzeczeniem Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2001 roku (sygn. akt I PKN 660/00) samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie istotnej dla sprawy okoliczności powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą. Jeśli zaś strona nie przedstawia dowodów, to uznać należy, iż dany fakt nie został wykazany (udowodniony).

Żądanie powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. w zakresie kwoty 7 500 złotych swą normatywną podstawę znajdowało w treści art. 405 k.c. w zw. z art. 410 § 2 k.c., na mocy których to przepisów kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości.

Jak wskazywał powód, strony umówiły się na wynagrodzenie w kwocie 49 500 złotych, które zostało zapłacone w całości, natomiast uiszczona kwota 7 500 złotych zapłacona została przez powoda tylko po to, by uniknąć figurowania w Krajowym Rejestrze Dłużników (w którym powód został wpisany na wniosek pozwanego) i nie była pozwanemu

należna. Pozwany T. L. (1) tymczasem wskazywał, że w listopadzie 2013 roku strony uzgodniły jedynie wstępny zakres prac i wstępne wynagrodzenie na kwotę około 60 000 złotych brutto, przy czym z uwagi na inne dodatkowo wykonane prace, wynagrodzenie pozwanego w rzeczywistości wynosi kwotę około 90 000 złotych i o brakującą kwotę toczy się postępowanie przed Sądem Rejonowym Gdańsk – Północ w Gdańsku w sprawie o sygn. akt V GC 1519/15.

Mając na uwadze rozkład ciężaru dowodu określony treścią art. 6 k.c. i kwestionowanie przez pozwanego T. L. (1) okoliczności ustalenia przez strony wynagrodzenia w kwocie 49 500 złotych, obowiązek wykazania, że taka była właśnie wysokość uzgodnionego wynagrodzenia za wykonanie prac remontowych przez pozwanego, spoczywał na powodzie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., bo to on z tego faktu – takiej właśnie wysokości wynagrodzenia – wywodzić chciał korzystne dla siebie skutki prawne w postaci zwrotu nienależnie nadpłaconej kwoty 7 500 złotych. Tymczasem powód nie zaoferował żadnego dowodu na okoliczność wysokości wynagrodzenia, na jakie strony się umówiły, zaś jego twierdzenia, że była to kwota 49 500 złotych pozostały gołosłowne i nie znalazły potwierdzenia w żadnym przedstawionym Sądowi dowodzie. Co więcej, prezes zarządu powoda B. C. będący osobą, z którą pozwany bezpośrednio uzgadniał zakres prac i wynagrodzenie, wezwany jako osoba uprawniona do reprezentowania powoda, nie stawiał się na rozprawę bez usprawiedliwienia, mimo prawidłowego wezwania.

Wobec powyższe uznać należało, że strona powodowa nie zdołała wykazać, że dokonanie przez nią w dniu 23 lipca 2014 roku na rzecz pozwanego T. L. (1) zapłaty kwoty 7 500 złotych tytułem pozostałej części należności wynikającej z faktury VAT numer Z..1/12/2013 stanowiło świadczenie pozwanemu nienależne, stąd też w tym zakresie na podstawie art. 405 k.c. w zw. z art. 410 § 2 k.c. w zw. z art. 6 k.c. a contrario powództwo podlegało oddaleniu.

Natomiast podstawę normatywną drugiego z żądań powoda dotyczącego zapłaty kwoty 13 000 złotych stanowił art. 494 § 1 k.c., zgodnie z którym strona, która odstępuje od umowy, może żądać nie tylko zwrotu tego, co świadczyła, lecz również na zasadach ogólnych naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania. Jak wskazano w uchwale siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1987 roku (sygn. akt III CZP 82/86) uprawnienia określone w art. 494 k.c. obejmują również roszczenia o naprawienie szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania w granicach dodatniego interesu umowy. Do zasad tej odpowiedzialności ma zastosowanie art. 471 k.c.

W świetle powyższego, o zasadności roszczenia można mówić tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy pozwalają na ustalenie, że strona odstępująca od umowy poniosła szkodę o określonej wysokości, w wyniku niewykonania zobowiązania przez drugą stronę umowy, a niewykonanie zobowiązania nie było następstwem okoliczności, za które ta druga strona okoliczności nie ponosi.

Zastosowanie art. 471 k.c. oznaczało więc konieczność wykazania przez powoda (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu, że miały miejsce wskazane przez powoda braki lub usterki w pracach pozwanego w postaci: nie funkcjonującej prawidłowo elektryczności (stwierdzenie m. in. przebić) i hydrauliki, nie działającego monitoringu, a także w zakresie estetyki i wykonania dekoracji, a także jakie prace nie zostały przez pozwanego wykonane (poza niesporną okolicznością nie wykonania jednego z magazynków na kartony).

Tymczasem z przeprowadzonego postępowania dowodowego jednoznacznie wynika jedynie, że istotnie powód zgłaszał swoje uwagi odnośnie funkcjonowania systemu monitoringu, przy czym jak wskazał świadek T. L. (2) w związku z rozwiązaniem umowy z pozwanym, nie uzyskał on od powoda zgody na dokonanie jakichkolwiek prac naprawczych przy systemie monitoringu. Odnośnie natomiast uwag w zakresie estetyki, to jak wynikało z zeznań świadków pozwany dokonał ponownego pomalowania ścian. W zakresie natomiast nie funkcjonującej prawidłowo elektryczności (stwierdzenie m. in. przebić) okoliczność ta nie znalazła żadnego potwierdzenia w przeprowadzonych dowodach, tym bardziej, że pozwany zaprzeczał, ażeby on tę instalację wykonywał, poza drobnymi poprawkami np. dołożeniem kilku gniazd (co potwierdził świadek A. H.), czy zawieszeniem lamp. Nie znalazła potwierdzenia też okoliczność niesprawnej hydrauliki, wprawdzie z zeznań świadków K. K. i A. H. wynikało, że około miesiąca po otwarciu sklepu doszło do awarii odpływu na dziale mięsny, niemniej jednak awaria ta usunięta została osobiście przez świadka A. H. poprzez udroźnienie odpływu, więc nie sposób przyjąć, ażeby powód wykazał nie tylko wysokość

poniesionej szkody w tym zakresie, ale przede wszystkim, że odpływ ten został wykonany przez pozwanego i naruszył on należyłą staranność w tym zakresie. Również w zakresie wskazywanej przez świadka A. H. okoliczności wylewania się wody z urządzeń chłodniczych na posadzkę sklepu, wskazać należy, że nie sposób przyjąć, ażeby obciążać to miało pozwanego – powód nie wykazał bowiem, że miało to jakkolwiek związek z pracami wykonywanymi przez pozwanego.

Zarówno więc fakt zaistnienia szkody po stronie powodowej, jak i okoliczność wysokości tej szkody nie znajduje żadnego odzwierciedlenia w materialnie dowodowym. Skoro bowiem powód domagał się tytułem naprawienia szkody kwoty 13 000 złotych stanowiącej równowartość kosztu doprowadzenia lokalu do stanu zgodnego z umową, tj. naprawienia prac wykonanych nieprawidłowo oraz kosztu ukończenia prac, okoliczności te winien udowodnić. Obowiązki temu powód nie sprostał, nie dostarczył bowiem materiału dowodowego na poparcie swoich twierdzeń o tym, że stan pozostawiony przez pozwanego różnił się od stanu umówionego między stronami, z wyłączeniem faktu niewykonania przez pozwanego jednej wiaty na kartony, a nadto, że pozwany nie zachował w swych pracach należytej staranności. Nie wykazał także, w jaki sposób skalkulował mające przysługiwać mu odszkodowanie z tego tytułu, nie przedłożył żadnych rachunków ani faktur wystawionych za prace poprawkowe, przez co jego twierdzenia w tym zakresie uznać należało za całkowicie gołosłowne.

Mając na uwadze powyższe, Sąd doszedł do przekonania, że i w tym zakresie powództwo jako nieudowodnione w oparciu o treść art. 627 k.c. w zw. z art. 494 k.c. w zw. z art. 6 k.c. a contrario należało oddalić.

Uwzględniając zaś powyższe rozważania dotyczące obu zgłoszonych przez powoda żądań, na podstawie wskazanych w treści uzasadnienia przepisów, Sąd w punkcie I wyroku oddalił powództwo w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. obciążając nimi powoda jako stronę przegrywającą postępowanie i uznając je za uiszczone.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 09 października 2017 roku